

שמח"ת חי"ט

"שערי אורה": השפעה מלמעלה, לוחות הראשונות, המשך לשמע"צ. "שערי ברכה": הדגשת מקבל הברכה, לוחות שניות, ערבים עלי ד"ס. "שערי הצלחה": בא לאחר סיום העבודה, שמחת התורה, מנהג.

שיחת כ"ק מו"ח אדמו"ר: "שמח"ת איז תרעין פתיחין, עס זיינען אפן שערי אורה שערי ברכה שערי הצלחה". להבין ענין ג' שערים אלו.

והביאור: בשמח"ת ישנם ג' ענינים (א) המשך ליום שמע"צ. (ב) ההוספה על שמע"צ מצד "ערבים עלי דברי סופרים". (ג) שמחת התורה שהיא מנהג ישראל. וג' ענינים אלו מתבטאים בענין שמח"ת גופא. (א) שמחה על התורה בכלל שניתנה בלוחות הראשונות. (ב) זה שקביעת שמח"ת הוא בהמשך ליוהכ"פ בקשר עם נתינת לוחות שניות, ע"ד דברי סופרים. (ג) ענין שמח"ת גופא, המנהג.

וג' מבחי' אלו מרומזים בג' שערים הנ"ל.

אורה: עיקר ההדגשה באור הוא על המאור המאיר. וזהו שהאור בא בדרך ממילא ו"שמשא אכולא עלמא נייחא". וזה מתאים ללוחות הראשונות שניתנו מלמעלה. ברכה: המכוון בברכה הוא מקבל הברכה, וזה מתאים ללוחות שניות שבה ע"י ובהמשך לעבודת התשובה, עבודת האדם. הצלחה: הצלחה הוא ענין שבא לאחר סיום העבודה, שלפעמים נפעל הענין באופן מוצלח למעלה מן המשוער. וזה מתאים לענין המנהג, שע"י המנהג נעשה ההמשכה דדירה בתחתונים לגמרי ע"י עבודת בני". וענין זה מודגש ביותר בענין המנהג שהוא לגמרי בכח בני".

וע"י המשכה זו ד"סוף מעשה עלה במחשבה תחילה" ממשיכים בחי' א"ס שלמעלה מהתורה, "ומעטרן לס"ת בכתר דילה".

ובטעם שגם "שערי אורה" ו"שערי ברכה" פתוחים בשמח"ת (אף שלכאורה הם שייכים יותר ללוחות הראשונות - שבועות, וללוחות האחרונות - יוה"כ) הנה ע"י שבנ"י מחדשים בתורה מתגלה בהם שהם מושרשים בהעצמות, ולכן יכולים להמשיך בתורה ולפעול שחידושיהם יהיו חלק מהתורה.

וא"כ אמיתית ענין "שערי אורה" ו"שערי ברכה" הוא שכל מה שישנו במאור (גם מה שלמעלה מגדר גילוי) מתגלה, וכ"ז מתגלה בשמח"ת ע"י שבנ"י "מעטרן לס"ת בכתר דילה", שמגלים את שורש התורה שמושרשת בעצמותו. וע"ז מתגלים "שערי אורה" ו"שערי ברכה" ביחד עם "שערי הצלחה".